

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

AKBABA

Canbazhane Arslanı !..

Amalhpadir

Kendine beyhude yere
eziyet ediyor.

NEVROZİN

Varken ızdırab
çekilir mi?

Baş, Diş ağrıları

ve üşütmekten mütevellid bütün ağrı,
sızı, sancılarla nezle, ve,
romatizmaya karşı

NEVROZİN

kaşelerini alınız.

İcabında günde 3 kaşe alınabilir

İSMİNE DİKKAT

Taklidlerinden sakınız.

Ve Nevrozin yerine başka bir
marka verilerse şiddetle
reddediniz.

Diş Hekimi

Ferit Ramiz

Hergün öğleden sonra

DIŞ ve ÇENE RÖNTGENİ

Beyoğlu Tünel İstiklâl caddesi

Telefon: 43413

Sahibi ve Umumî Neşriyat Müdürü
Yusuf Ziya

KENAN Basımevi ve Kış Fabrikası

NEZLE, GRİP
BAŞ, DIŞ
ROMATİZMA
ve bütün ağrıları,
kadınların ay san-
cılarını derhal
geçiren
SEFALİNİ
her yerde ısrarla
arayınız

SEFALİN

1 - 12 lik ambalâjlar içerisinde. Taklitlerinden sakınız

İzzet Melih'in
En Yeni Yazıları

HER GÜZELLİĞE ÂŞIK

Hikâyeler, görüşler, seyahatler...

Yakında çıkacak pek güzel bir kitap.

Akba Kitabevi,
Ankarada

Akbaba, Herşey'in
Ankara umumî bayii

Her gazete, her mecmua, her kitabı
AKBA'da bulabilirsiniz.

Dişlerinizin

daima sağlam ve beyaz

kalmasını isterseniz

PERTEV

DIŞ MACUNU
kullanınız

PERTEV

DIŞ MACUNU

Dişleri inci gibi beyazlatır
ve diş etlerini kuvvetlendirir

Evliyanın Altınları!

Bu evliyayı, dualarla, efsunlarla meçhul hakikatler keşfeden asırdide bir ermiş sanmayınız.. Bu evliya, gece rüyasında gaibden işaretler alan, masalların yeşil cüppeli, ak sakallı piri fanîsi de değildir. Ve bu altınlar, ne ilmi simya ile yoktan var edildi ve ne de semavî bir ilham ile eşelenen tılsımlı bir incir ağacının dibinde bulundu!

Size, bir asrî evliyadan bahsediyorum:

Dimağı, yirminci asrın müsbet bilgileri; kalbi, ideal sevgilerle dolu bir lâik evliyadan!..

Onu, iki devir omuzlarında taşıdı: Osmanlı imparatorluğunun son devrile Türkiye Cumhuriyetinin ilk devri!

Fazilet denildiği zaman, onu hatırladık.. Hamiyet denildiği zaman, onu hatırladık.. Kıymet denildiği zaman yine onu hatırladık!..

Nesiller, ondan feyiz aldılar.. Dostları, ona hayran kaldılar!.

Şimdi haber alıyoruz ki bu temiz özlü, güler yüzlü, kısık gözlü, açık sözlü mübarek zatın, manevî servetini itmam eden çil çil, sarı sarı altınları da çıkmış!

Nasıl mı?.. Ne kadar mı?.. Nereden mi?..

Nasıl olduğunu bilmem.. Ne kadar olduğunu duymadım.. Ama, nereden olduğunu söyleyeyim: Ne cebinden çıkmıştır, ne dolabından, ne de toprağa gömülü bir kavanozdan. Bu, sırma saçlı bir kız gibi, yurdundan, yuvasından kaçırılmış altınlar, şimdi vatan hudutları haricinde, İsviçre bankalarında, çelik kasalar içinde sarışın bir rüya görüyor..

Yazık!.. Merhum, ilmi iktisadın, servetle fazileti birleştiren bu yeni nazarîyesini, sağlığında izah edemedi git-ti!...

Yusuf Ziya Ortaç

BAKLAVA, EKMEK!

Son Posta'da bir makale okuduk. Serlevhası şu: Çekoslovakya'yı Lehistanla birleştirmek mümkün müdür?.

Bunu okuyunca bir fıkra hatırladık: Buğday Kâbeye gidiyormuş. Arpaya yalvarmış:

— Kuzum arkadaş, ben haçtan gelinceye kadar yokluğumu belli etme...

Arpa sormuş:

— Baklava da yapmak isterlerse olayım mı?..

Buğday:

— Yok... demiş, o kadar ince işe kanışma, ekmek ol, kâfi!...

Tashih!

Evvelki haftaki başmakalemizde, Sarayburnunda yapılan havuzun elli bin liraya mal olduğu yazılmıştı. Öğrendiğimize göre, bir eşi de Şemsipaşada yapılan bu çifte havuzların yüz on bin liraya mal olduğu anlaşılmıştır. Özür diliyerek tashih ederiz!

Lig maçları başladı!..

Bedia — Vaktile ne erkek idi ki, şimdi ne kadını olacak? Bırakın, aklını başına getireyim!

Talât — Anlatamıyorum. Hasta, efendim, hasta! İkisinin de ahlâkı değişti. Artık size itaat etmezler. Onlar kadın, siz kadın.. Anlaşamayacaksınız, nihayet ayrılmaya mecbur olacaksınız. Eviniz barkınız dağılacak. Halbuki bunun başka bir çaresi var.

Bedia — Nasıl?

Şevkiye — Evet, nasıl?

Talât — Anlatayım: Madam onlar, kadın, siz de erkek oluverin!

Şevkiye — A, nasıl olur?

Bedia — Kabili var?

Talât — Hakikaten erkek olacak değilsiniz ki... Erkek olmuş gibi görüneceksiniz. Erkek kıyafetine gireceksiniz. Böyle olursa kocalarınızın sizden ayrılmalarına sebep kalmaz. Aileleriniz dağılmaz. İyi oluncaya kadar yine beraber yaşarsınız. Esasen onların sizin bakmanıza ihtiyaçları var.

Şevkiye — Ne dersiniz, hemşire razı olalım mı?

Bedia — Yalancılıktan erkek olmak yeter? Ya sahiden koca olsun derler isel!

Talât — Hayır, yalancılıktan olmak kâfi!

Şevkiye — İnanacaklar mı bakalım?

Talât — İnanacaklar. Bu işi bize bırakın. Şimdi kocalarınızla, yanlış söyledim, kanlarınızla konuşmak istiyorsanız hemen gidip erkek kıyafetine!...

Şevkiye — Acaba yakışacak mı dersiniz?

Bedia — Ben çocuk iken oğlan kıyafetine girmiş idim ama, sonradan denemedim!

Talât — Merak etmeyin, yakışacak, hattâ belki de daha güzel olacaksınız. (Talât zile basar. Hademe içeri girer.)

Hademe — Buyurun efendim!

Talât — Asistanlara benim için söyle.. çabuk bayanlara göre birer erkek elbisesi bulsunlar!

Hademe — Nolacak?

Talât — Nolacak, giyecekler!

Şevkiye — (Bedia ile beraber) Evet giyeceğiz!

Hademe — Töbe estağfurullah!

Talât — Ne duruyorsun, dediğimi yapsana!...

Hademe — Anlamırım ki...

Talât — Beni kızdırma, neyi anlamıyorsun bakayım!

Hademe — Garılar erkek elbisesi istiyi... Erkekler garı elbisesi giyi... Ganyım diye gocaya varmak istiyi... Boynuma sarılıy... Anlamırım ki... Ah!ım garmaganşık oldu.

Talât — Sen böyle şeylere kanışma. Bunlar kadın değil erkek!

Hademe — Bunlar erkek mi?

Bedia — (Şevkiye ile beraber) Evet, erkekiz!

Hademe — (Gözlerini süzerek) Amanın! Ötekiler de garı mı?

Talât — Evet, kadın!

Hademe — (Yüzünü ekşiterek) Tuh!

Talât — Haydi. Hemen gidip elbiseselerinizi değiştiriniz, kanlarınızla konuşacaksınız, bekliyorum.

Hademe — Bişey sorabilümiyin!

Talât — Yine ne istiyorsun?

Hademe — Ben garı mıyın, erkek mi?

Talât — Kadın olmuşsun ne olacak, erkek olmuşsun ne olacak!

Hademe — Eğer garı isem (Şevkiyeyi gösterir) beni bununla everin!

Talât — Çık bakayım, geveze!...

(Çıkarlar. Feriha Tefvik hızla içeri girer. Gayet sinirlidir.)

Feriha Tefvik — A tık tahammül edemeyeceğim, bu kadar rezalet yetişir. Ya beni buradan çıkarın, ya baş asistanı...

Talât — Ne oldu?

Feriha Tefvik — Daha ne olsun efendim, baş asistan işini gücünü bıraktı. Peşinde o iki acayip kadın... Koridorlarda dolaşıp duruyor.

Talât — Niçin acaba?

Feriha Tefvik — Bilir miyim? Hastalar yüzüstü kaldı.. Hepsi şikâyet ediyor. Ben kendi başıma ne yapabiliyim? Hiç böyle rezalet görmedim...

Talât — Belki tedavi için uğraşıyor.

Feriha Tefvik — Hayır, hayır tedavi ile alâkası yok.. İzdivaç meseleleri.. İlâmı aşklar.. Bir takım rezalet. Ben bu zatla çalışamayacağım. İstifamı veriyorum.

Talât — Durun, acele etmeyin bakayım, bir defa tahkik edeyim. Siz baş asistanı bana methetmişsiniz galiba...

Feriha Tefvik — Evet öyleydi, ama, yanılmışım.

Talât — O da sizi bana methetmişti..

Feriha Tefvik — Ay, onun sözüne inanıyor musunuz? Dünyada onun kadar yalancı, onun kadar iki yüzlü insan görmedim. İstemem efendim, bu zatla çalışmam. Zorla değil ya...

Talât — Fakat benim bildiğim, o, çok ciddî bir çocuktur.

Feriha Tefvik — Ben de öyle zannediyordum. Benim gibi sizi de aldatmış demek! İstifamı kabul ettiniz değil mi?

Talât — İstifa edince ne yapacaksınız?

Feriha Tefvik — Hiç, bilmiyorum. Her halde bu hastahaneye bir daha ayak atacak değilim.

Talât — Mesleğinizi terk mi edeceksiniz?

Feriha Tefvik — Kim bilir, belki de.. Yahut terk etmem... Şimdi ne yapacağımı bilmiyorum.

(Bu sırada kapı açılır. Reşit telâşla içeri girer. Arkasından Vasfi Rıza ile Hazım zorla gi meşe çalışırlar. Hademe mani olmak ister.)

Hademe — Yasah, ulan, yasah... Tu... Allah müstahakkınızı versin... (Hep beraber içeri girerler.)

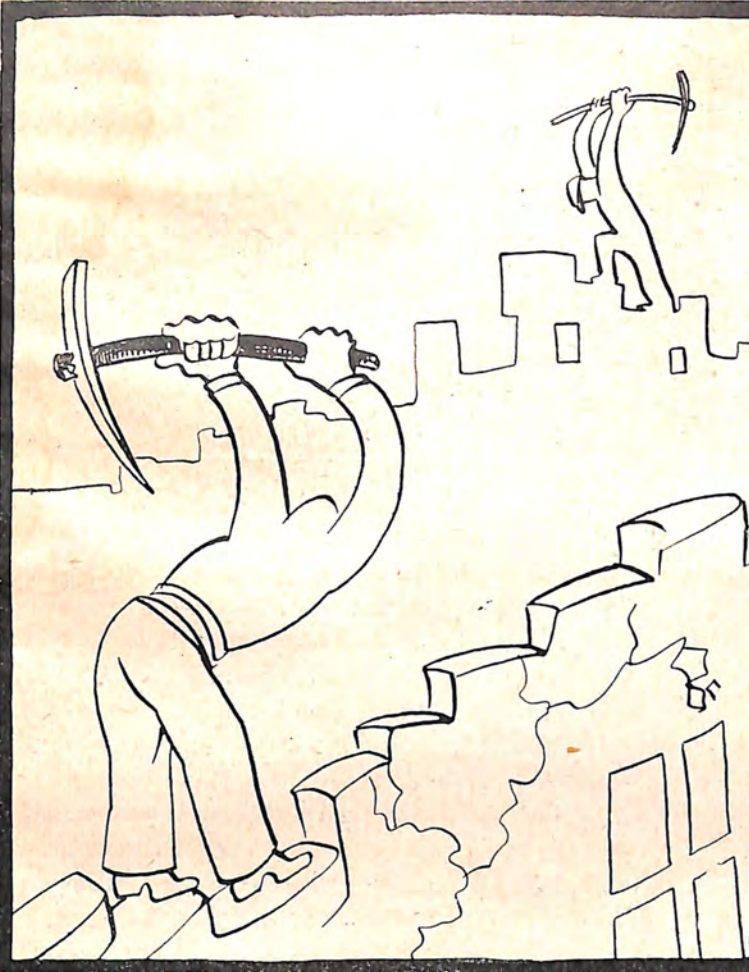
Vasfi Rıza — (Dizçökerek) Doktor, Doktor, halime acı!

Hazım — (Diz çökerek) Ya bana acı-mazsın?

Reşit — İkinizin de Allah müstahakkımı versin, nedir bu elinizden çektiğim?

Vasfi Rıza — (Ayağa kalkarak) Benim çektiğimin yanında hiç kahr!

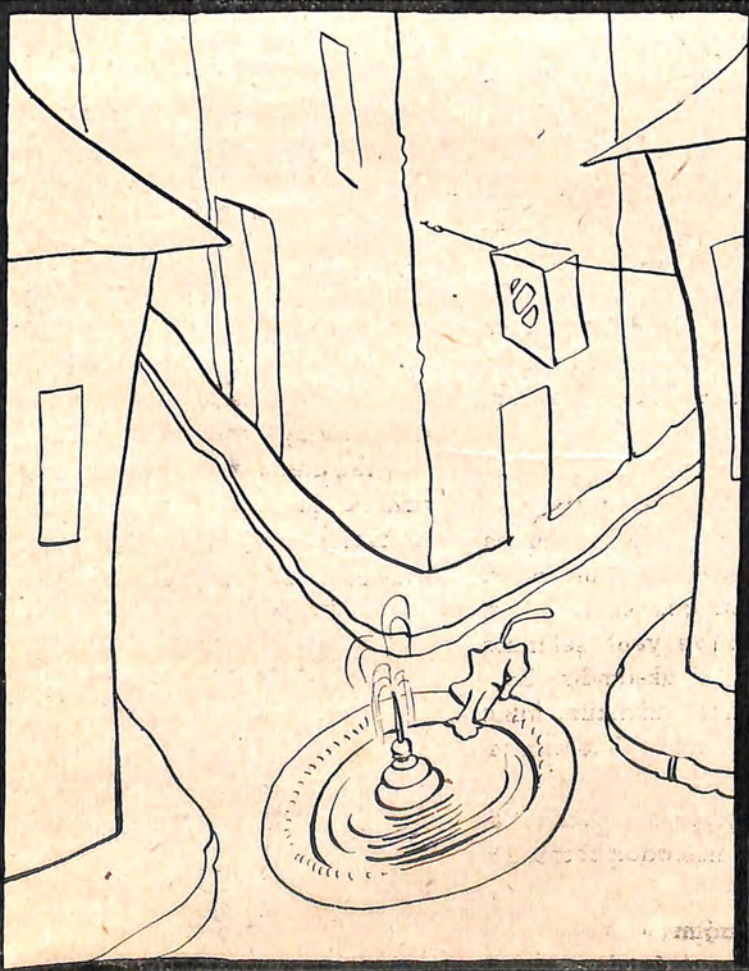
(Arkası var)

Eminönünde imar faaliyeti devam edecek..

Memurlar daha büyük bir nezaketle hareket edecekler.

Her meydana bir havuz yapılacak ve radyo konacak

Süt işi kökünden halledilecek!

İtiraf edeyim ki: Yeni şairler gibi yeni şiirleri de birbirinden ayırt edemiyorum. Şimdi bana sorsanız:

— Orhan Veli mi büyük şair, Ahmet Muhip mi? Oktay Rifat mı üstün şair, Melih Cevdet mi? Pek yanlış bir hüküm vermek ihtimalim var.

Şiirler de böyle! Hangisi daha güzel, hangisi daha manalı, hangisi daha sanatkârane? Farketmek kolay değil ki... İnsan, mahiyetini iyice bilmediği şeyleri birbirinden ayıramaz. Meselâ, biz Afrika zencilerini hep birbirine benzetiriz. Aynı basık burunlar, aynı ak gözler, aynı kıvrık saçlar... Halbuki onların da kendilerine göre hurma burunluları, badem gözlüleri, sümbül saçlıları vardır elbette! Fakat gel de, seç bakayım!.

Yeni şiirlerden bahsederken böyle bir tasnife ihtiyacım vardı. Maazallah, meşhurunu bırakıp meşhulünü, güzelini bırakıp çirkinini seçtimmi kıyamet koptuğu gündü. Genç şairler hep birden suiniyetime bethahlığınca, sanatlarını, şöhretlerini çekememezliğime hükmedeceklerdi.

Bir çare düşündüm, elime (İnsan) mecmuası geçti. «Arşimed» in büyük sevincile:

— Hah, buldum!

Dedim. İşte bir fikir ve sanat mecmuası. Elbette bunu çıkaran genç mütehasıslar bu şiirleri beyenip, ayırıp koymuşlardır. Yalnız, burada iki yeni şairin on şiiri var. Olsun, bu kadar da kâfi. Bakisini onlara kıyas edebiliriz, değil mi?

Geliniz, bitaraf bir gözle birlikte okuyalım:

Birincisi Sabahattin Kudret'in şiiri. Serlevhası (Biri var). Şu ilk iki mısraa dikkat ediniz.

Biri var ki durmadan beni arar,
Biri var ki mevsimlerdir beklerim.

Şair:

Deyince insan, mutlaka bu bir alacaklı olacak, diyor. Bu zamanda başka suretle durmadan kim kimi arar? Hattâ ikinci mısraın şöyle olacağına hükmediyor:

Yazan : O. S. O.

Biri var ki mevsimlerdir ben kaçarım.

Halbuki (beklerim) çıkıyor ve okuyan hayran kalıyor. Bakalım, kimmiş?

Biri var ki açmamış bir bahar
Göklerimde yıldız, içimde sır.

Telmihe dikkat ittiniz mi? Bir çok ağaçlar bir mevsim yemiş verir, bir mevsim vermez. Bu da öyle bir şey olacak! Okuyalım:

Biri var ki bahtı bende yaşar,
Benim çiçeklerim açar onda.

Kıın acaba?

Bende musiki, bende dünyalar...

Allah versin!

Şair dünyalara sahip demek. Üstelik çengü çağa ne de yerinde.

Şimdi birinci mısraın sırrı çözülüyor. Niçin, bu (biri) nin kendisini aradığını seziyoruz.

Biri uzakların uzağında.

Niçin bulamadığı da anlaşılıyor. Fakat keşke vezin zarureti olmasaydı. (Biri var ki) denebilseydi!

Biri var ki içimde sayıklar,
Havuzda düşen memleketleri!

İnsanın içinde havuzda düşen memleketleri sayıklıyan şey nedir? Canlı mı, cansız mı? Yenir mi yenmez mi? Bana öyle geliyor ki şiirin bütün hüneri burada. Düşünecek, düşünecek ve ne olduğunu asla bulamayacaksınız. Bundan sonra (Bir akşam isterim) başlıklı bir şiir geliyor.

Bir akşam isterim ki çizgisiz.

Bu, bir Akşam gazetesi isterim, demek değildir. Vakıa çizgisiz denince böyle bir şey anlaşılıyor. Sütun çizgisi olmıyan bir Akşam gazetesi.. Hayır, bu, renksiz, sessiz ve yeni şehirlere pencereleri açılan bir akşamdır. Böyle bir akşam bulmak mümkün, fakat güç. Bunun için en aşağı Uludağın tepesine çıkmalı!

İkinci kısma geçiyorum. Orhan Veli. Birinci şiir dört mısradan ibaret bir manzume.

Yatağım

Ben ki her akşam yatağında
Onu düşünüyorum

Onu sevdiğim müddetçe
Yatağımı da seveceğim.

Bay Orhan Veli fikir şiirleri yazıyor, his ve hayale o kadar ehemmiyet verdiği yok. Bir hususiyeti de Nurullah Atacın en beyendiği şair olması. İhtimal bir meziyeti de budur. Fakat işin tehlikesi de burada. Malûm ya, meşhur münekkdimiz her şeyi herkese rağmen yapmayı sever. Karilerini memnun etmekten se kızdırmayı tercih eder. Sakın bu intihabı da bunun için olmasın?

Yukandaki kıta suğralı, kübralı bir mantık oyunu. Yalnız mantığın bir de muğalata denen şekli vardır. Ondan kaçınmalı. Malûm ya, her karpuz yuvarlaktır, fakat her yuvarlak karpuz değildir. Bir âşık her akşam yatağında sevdiğini düşünebilir, fakat sevdiğini düşündüğü müddetçe yatağından çıkmaması lâzım gelmez. Hattâ rivayete göre sahici âşıkların gözüne uyku girmezmiş. Fuzulinin şu meşhur beytini herkes bilir:

Giceler encüm sayarım subha dek.
Ey şebi hicrin bana yevmülhisab!

İkinci şiir Ali Rıza ile Ahmedin hikâyesi.

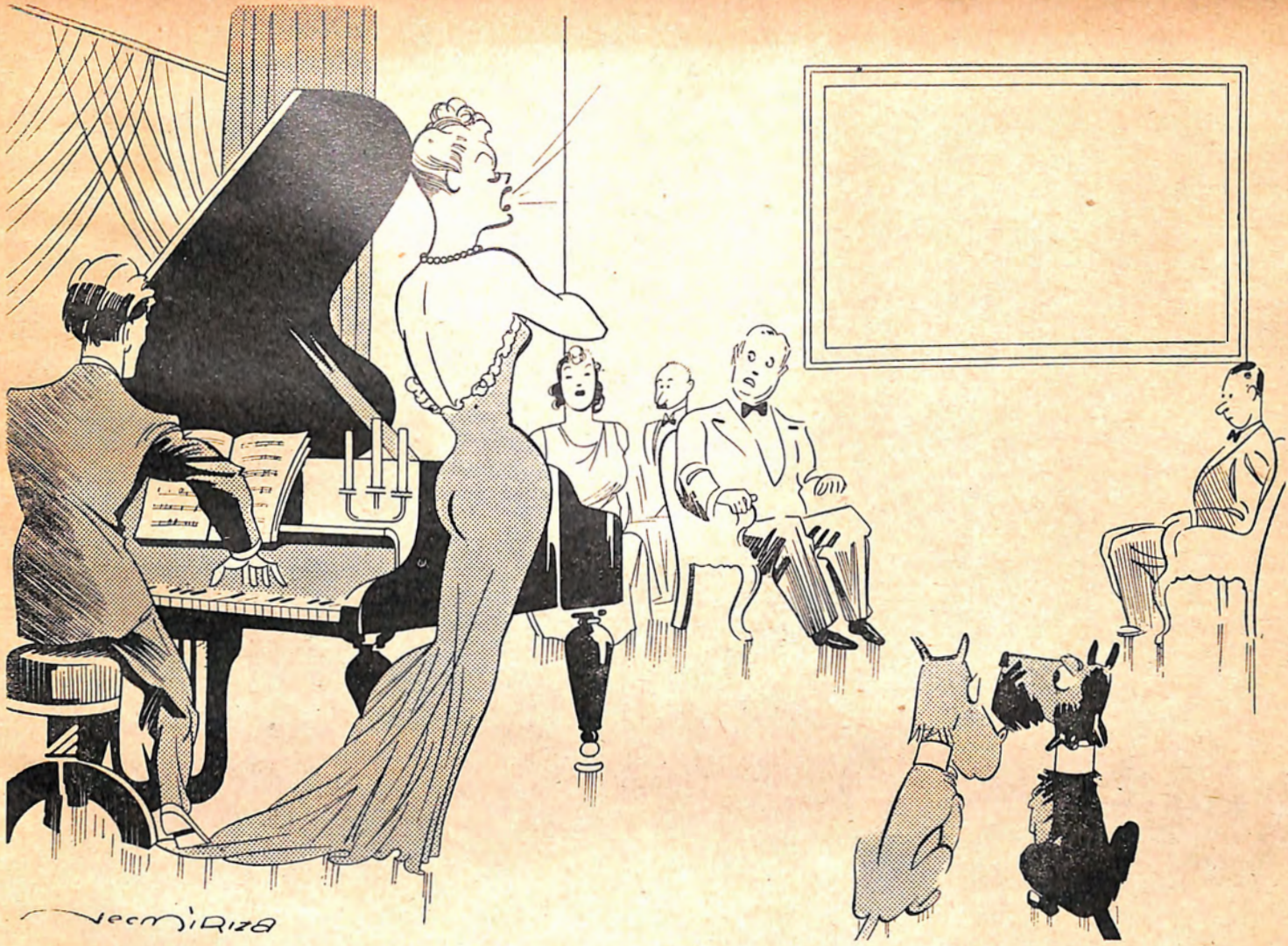
Ne nuhaftır Ali Rıza ile
Ahmedin hikâyesi!...
Birisi köyde oturur,
Birisi şehirde.
Ve her sabah
Şehirdeki köye gider,
Köydeki şehire.

Genç şair danılmasın, buraya kadar tuhaf bir şey bulamadım. Yalnız şiirin bu iki kahramanından biri neden tek adlı, öbürü çift. Acaba Ali Rıza şehirli, Ahmet köylü olduğu için mi?

Neden liman deyince
Hatırıma direkler gelir?
Ve açık deniz deyince yelken
Mart deyince kedi...

Bu biraz tuhaf!

**Köpek — Bu kadın ne diye böyle bağırıyor?..
— Piyano çalan kuyruğuna basıyor da ondan!..**

Ve neden ihtiyar değirmenci
Allaha inanır düşünmeden?

Ziya paşa ile lalasının hikâyesini
bilirsiniz. Şair, çocukken, lala hem
kahve değirmenini çeker, hem de ağ-
lar, bir gün Ziya paşa sormuş:
— Neden ağlıyorsun lala?

Şair mizaçlı olan ihtiyar şöyle ce-
vap vermiş:

— Şu dönen değirmen dünyadır,
dişleri zaman, içindeki tane de biziz.

Neden sonra Ziya paşa onu şu su-
retle nazma çekmiş:

*Gerdun bir âsiyap felâketnamedardır,
Gûya içinde âdem âvare danedir!*

Galiba, değirmencilerin Allahı dü-
şünmeden inanışları bundan olacak?
Orhan Veli yine bize neden diye soru-
yor:

Ve rüzgârlı havalarda
Yağmur iğri yağar?

Bu işte hakikaten tuhaf! (Rüya) yı
geçiyor, (Kitabei sengi mezar) a geliyo-
rum.

Hiç bir şeyden çekinmedi dünyada
Nasırdan çektiği kadar...

İyi ki nasır. -Ya maazallah, şair da-
ha realist olayım diye bunun yerine
aynı kafiyeden olan başka bir illeti ko-
yuverseydi...

Ayakkabısı vurmadığı zamanda
Anmazdı ama Allahın adını
Günahkâr da sayılmazdı,
Yazık oldu Süleyman efendiye!

Şair yalnız nasırdan mı, rahat ya-
şamak ve huzur içinde ölmek mümkün
değildir sanıyor? Öldükten sonra ar-
kasında böyle bir kitabei sengi mezar
yazacak bir şairin mevcut olduğunu
düşünmek de kâfidir.

(Mangal) şiiri otantik bir eser.

Kıtlık senelerinde kömürün bolluğu
Huzur ve saadet verirmiş şair ruhuna
Şair arkadaşım Oktay Rifatın...
Ve Münevver hanım, validesi,
Balık pişirmiş mangalda ve dumanını
Mukavvadan yelpazesile
Genzine doldurmuş arkadaşım!

Bu şiir hakkında bir hüküm verme-
ği Oktay Rifatla Münevver hanıma bı-
rakıyorum. (Baş ağrısı) şiirini okuya-
lım.

Yollar ne kadar güzel olsa,
Gece ne kadar serin olsa,
Beden yorulur,
Baş ağrısı yorulmaz!

Bu geçmiyen baş ağrısının nereden
geldiğini söyleyim mi? Bu türlü şiirler
yazmaktan! Şair teşekkür etsin ki sa-
dece başı ağrılamakla kalıyor; insan bu
kadar orijinal, bu derece acaip şiirler
yazarsa başındaki aklını bile kaybede-
bilir!

O. S. O.

Rüknettin Bahir, senede lâakal dört beş defa âşık olan ve her gördüğü kızın peşine takılıp sonunda avuçlarını yalıyarak geriye dönen hayalperest, aptal bir gençti.

Başında mutad bir aşk belâsı vardı. Sinemaların birinde âhbab olduğu ince, zayıf, çıtır pıtır, aynı zamanda gayet şık zengin bir tüccar kızını seviyor ve kız da onun aşkına mukabele ediyordu. Bir gün Dürdane, Rükneddine izdivaç teklif etti, Rüknettin ise züğürtlüğünü, boşta gezdiğini düşünmiyerek hemen ertesi gün halasını görücü gönderdi. Dürdanenin annesi:

— Babasına açalım, o ne derse o olur, dedi.

Bir hafta sonra kız tarafı Rüknettin hakkında tahkikat yapıp bir iş güç sahibi olmadığını öğrenince cevabı red verdiler.

Kız tarafının bu cevabı üzerine Rükneddinin iş için başvurmadığı yer kalmadı, fakat aksi gibi nereye baş vursa olmadı, artık Rüknettinin aşkı

şiddetlenmeğe, içini kurt gibi kemirmeğe başlamıştı.

* * *

Yağmurlu, berbat bir havada Dürdane ile sinemada buluştular. Ağlayıp sızlıyarak kıza bir çok dert yandı, deli olacağından, intihar edeceğinden bahsetti, sevgilisini kendine büsbütün acındırdı. Dürdane, bir müddet düşündükten sonra dedi ki:

— Babamın yüreği çok yufkadır. Zaten teyzemden duyduğuma göre o da vaktile annemi sevip de almış. Öyle zannediyorum ki babama, acıklı bir mektupla halini anlattırsan, hemen iz-

divacımıza razı olur ve belki de seni kendi mağazasına kâtip alır.

Rüknettin kızdaki bu sözleri işitince deli gibi sevindi.

O gece, Rüknettin evde Dürdanenin babasına şöyle bir mektup yazdı:

«Pek muhterem efendim,

Namusu mücessem ıtlakına seza olan kerime aliye Bayan Dürdaneyi ne kadar şiddetli ve saf bir aşkla sevdiğimden tabii bihabersiniz. Belki haberiniz vardır, bundan bir ay mukaddem muhterem kerimenizin desti izdivacına talip olduğum zaman validesi hanımefendi, bendenizin henüz boşta olduğumdan bahsederek bu meseleyi benim bir vazife sahibi olmaklığıma talik buyurmuştu. Valide hanımefendinin bu teklifleri gayet makul olmakla beraber pek âlâ bilirsiniz ki şedit ve kahhar bir aşkın tahtı tesirinde iki gönlün böyle uzun müddet yekdiğerinden ayrı durması ne kadar dilsüz ve netice itibarıyla ne kadar vahimdir. Emin olunuz ki, bir gencin hayatı tehlikeydedir. Sizden ayaklarınıza kapanarak rica ederim, hiç olmazsa şimdiden nikâhımız icra olunsun, düşüncümüz de bendeniz kendime münasip bir iş bulduğum vakte kalsın. Hattâ ulüvvü cenabınıza sığınarak efendimizden bir istirhamım daha var: Tahtı idarenizdeki mağazalardan birinde bendenizi istihdam buyurursanız size en sadık bir köle gibi hizmet edeceğimi arzeder ve kemali hürmet ve tazimle ellerinizden, eteklerinizden öperim efendim.»

Rüknettin bu mektubu yazdıktan sonra tatlı bir ümitte yatağa girdi ve geceyi kına geceleri, sazlar, sözler, zerde pilâvlar arasında tatlı r yalarla geçirdi. Ertesi sabah mektubu postaya atmağa giderken yolda bir arkadaşına rastgeldi, macerayı ona da anlattı ve o:

— Merak etme, dedi, şayet kızın babası seni yanına almağa razı olmazsa şimdi ben sana bir tavsiye vereyim, benim gayet aziz âhbablarımdan Yağkapanında tüccar Bay Hasan vardır, ona git, o mutlaka sana münasip bir iş bulur.

Beraber bir kahveye girdiler, arkadaş güzelce tavsiyeyi yazdı, fakat Rüknettin sevinçten deli gibi olduğu için dalgınlıkla Dürdanenin babasına yazdığı mektubu, Bay Hasanın zarfına, Bay Hasana ait mektubu da Dürdanenin babasına yazılan zarfa koydu ve

— Yirminci senei devriyen için ne istersin bakayım?..

— Acelen ne ayol, daha üç sene var!..

— Nihayet bana yakışan bir şapka bulabildim!..

— Aman bayan, o kendi şapkanız, girerken de başınızdıydı!..

alelacele arkadaşına teşekkür etmeği bile unutarak sokağa fırladı ve mektubun birisini postaya atarak Yağkapanının yolunu tuttu.

* * *

Karadenizdeki fırtınada bir yelken gemisi ile bir çok malları battığı için İnebolulu tüccar Hasan, bugün fevkalâde hiddetli idi. Beş dakika evvel, mağazadaki bütün müstahdemini fena halde haşlamış, şimdi hiddetini teskin için yalnızca odasına çekilip nargilesini kurmuştu.

Bu esnada Rükneddin geldi, kapıyı vurdu:

— İrgalama kapıyı, kim isen giriver içeri!

Rüknettin ezilip büzülerek girdi ve yerden bir selâm verip el pençe divan durdu.

— Kimi arıyon?

— Tüccar Bay Hasan.

— Benim niyapıcağın?

— (Mektubu uzatarak) Bir mektup var da!

— Ne mektubu imiş o, kimden geliyor, yine bir gara habar mı var? Ver bahayın!..

Rüknettin mektubu uzattı, geriye çekildi, Hasan Zarfı yırtıp heceliyerek okumağa başladı. Her satırın sonunda Hasanın alnındaki damarlar şişiyor, gözleri biraz daha büyüyor, kan beynine hücum ediyor ve arada bir gözlüğü-nün üstünden korkunç bir bakışla Rüknettinini süzüyordu. Mektup, biter bitmez ayağa kalktı, elindeki mektubu parça parça ederek çocuğun üzerine fırlatıp bağırdı:

— Seni buraya kim gönderdi, yabanın uğursuzu!.. Bende sana göre ne gız

Salamon, dalgın dalgın dolaşırken, Balattaki komşusu Emineye rastgeldi. Kadıncağız telâş içinde koşuyordu. Hem men yaklaşıp sordu:

— Ne haber Bayan Emine?. Kelepir mal yakalamış yibi ne koşuyorsun?..

— Ah sorma Salamon başımıza gelenleri.. Kızım la şuracıktaki bir lokantaya girmiştik, İki yüz kuruşluk yemek yemiştik. Tam para vereceğimiz zaman bir de baktım ki!..

— Aman... Soylema... Korkarım çantayı düşürdün!..

— Tam üstüne bastın!..

— Şaka mı ediyorsun Bayan... Hiç ben sokakta çanta görürüm de üstüne basar mıyım... Alir cebime koyarım!.. Musevi milleti, şükür Allaha böyle enayilik etmez!..

— Hayır, Salamon, üstüne bastın dedimse, yani söz temsili!..

— Ha, o başka... E şimdi nereye böyle çabuk çabuk!..

— Şurada bir bildik var da ondan iki lira istiyecektim...

— Allah Allah Bayan Emine, Şunun şurasında karşı bekarşı komşuyuz. Ne var sankim.. Al ben sana vereyim bir on liralık.. Bak işine... Akşam üstü verirsin.. Aramızda teklif tekerlek yok!..

— Hay Allah din kısmet etsin... Eksik olma Salamoncuğum...

* * *

Akşam üstü, Emine Salamonun evine gitmiş, on lirayı iade ediyordu:

— Teşekkür ederim komşu... Bizim bay çok memnun kaldı. Al on liranı...

Salamon, gözlerinin için sevinçten parlıyarak:

— Ben da size teşekkür ederim komşu, dedi.. Ben da çok memnun kaldım. Çünkü size verdiğim on lirayı iki aydır kimseye yutturamıyordum, nasılsa açık gözün biri bana soktu: Sahte imiş!

Çimdik!..

var, ne de iş.. Ben serseri besliyecek olduktan kelli senin gibi cılız, sünepeyi niyapayım? Haydi defol oradan!..

Şeytan

SON MÜHLET

Nikâh dairesinde.. Memur müstakbel zevce sorar:

— Oğlum, Bayan Naciye ile izdivaca muvafakat ediyor musunuz?

Genç, bir çirkinlik nümunesi gibi yanında duran, kara, kuru, çarpık bacaklı, patlak gözlü, çürük dişli nişanlığına göz ucuyla baktıktan sonra:

— Şey... der. Beş dakikacık daha müsaade edin de son bir kere daha düşüneyim!..

ÇOCUK!

— Oğlum, neye tepe taklak atıyor-sun?

— Şey, baba.. Doktor ilacı içmeden evvel çalka, demmişti. Ben içmeden evvel çalkamayı unuttum. Şimdi karımda çalkıyorum!

Yeni şair — Dur, sana bir şiirimi okuyayım: Ayağımı pabuç sıktı, ayağımın acısından görmüyor dünyayı gözüm. Bir rahat pabuca değişirim bütün sevgilerimi, sevgililerimi...

Eski şair — Ya, vah vah?!.. Oku bakalım şu şiirini!..

Yeni şair — Okudum ya işte!..

Kırtasiyeciliğin belâsı

Bay Cehdi, tam iki senedenberi bu işin arkasından koşuyordu. Nihayet, havaletler, derkenarlar, kayıtlar, mühürler, pullar ile baştan başa donanan elindeki istidayı valiye götürdü.

Vali, ciddi, işgüzar bir adamdı. Bu uzun muameleli kâğıdı baştan aşağı okudu ve karşısında boyun büküp divan duran Cehdi'ye:

— Bayım, dedi, nafile bu iş olamaz!

Adamcağız, yerlere kadar kemali hürmet ve şükranla eğilerek:

— Allah ömürler versin, lûtfünüze teşekkürler ederim, kulunuzu ihya buyurdunuz, ilelebet minnettânınızım!.

Dedi ve geri geri çekilmeğe başladı. Vali, adamcağızın bu haline bir mana veremedi. Tekrar çağırdı:

— Bana bak bayım, dedi, bu iş olamaz, iyi anladın ya?..

— Evet efendim, Allah ömürler ver-

sin, çok teşekkür ederim, kulunuzu ihya buyurdunuz!..

— Yahu ben sana ne iyilik yaptım ki teşekkür ediyorsun, bu iş olamaz diyorum!..

— Daha ne iyilik yapacaksınız efendim, iki senedenberi bu işin arkası sıra koştuktan anam ağladı. Bugün git, yann gel, diye o daireden bu daireye, o kalemden bu kaleme süründürdüler. Siz hiç olmazsa: Bu iş olamaz! diye kesip attınız ve beni bu püs-küllü belâdan kurtardınız!...

Sukuşu

— Sorma başıma gelenleri, nişanlımı kaybettim...

— Meraklanma cicim, ben buldum.

HERŞEY... FAKAT

Bir mecliste maruf doktorlarımızdan birinin zikri cemili geçiyordu. Hazırundan biri:

— Aman efendim, diyordu. İstidat ve malûmat hususunda öyle vâsi bir adam ki olur şey değil... Şiir söyler, tarih bilir, mimariden anlar, felsefe ve içtimaiyatta behresi vardır.. Ne bileyim canım... Bir bilmediği yok!

Bunu işiten hazırundan biri:

— Evet... diye tasdik etti. Hattâ galiba biraz da hekimlikten anlıyor.

DEDİKODU

İki kadın arasında:

— Leylânın son yaptığı elbise herkesin dilinde dolaşıyor..

— Elbet... Parasını almadığı için terzi dava etmiş!.

— Belediye Sarayburnunda havuz yaptırıyor, sen Şehir Meclisi azası olsaydın ne yapardın?..

— Kâğıttan kayık yapar, havuzda yüzdürürdüm...

Bir mektup

— A... Unuttum, sana bir mektup vardı!...

— Nerede?...

— Dur, Gülûzar getirsin... Kız, dola-bın üstünde dikiş kutum duruyor, onun içine koymuştum, haydi alıver!..

— Peki efendim...

(Hizmetçi çıkar, bay sigarasını yakarak düşünür.)

— Kimden acaba?...

— Vallahi bilmem, açıp bakmadım.

(Gülûzar mektubu getirir. Bay, okumağa başlar.)

— Bizim Süheylâdan mı?...

— Değil!...

— Sakın İbrahim amcadan olma-sın!..

— Hayır!...

— Yoksa Naciye teyzeden mi?...

— Hay teres hay!...

— A... Bay, deli mi oluyorsun?..

— Bak yediği halta!...

— Aman şimdi meraktan çatlıyaca-ğım, söylesene ayol!...

— Ben de bilmeyorum karı, herifin biri yazmış işte...

— Ne yazmış ki?...

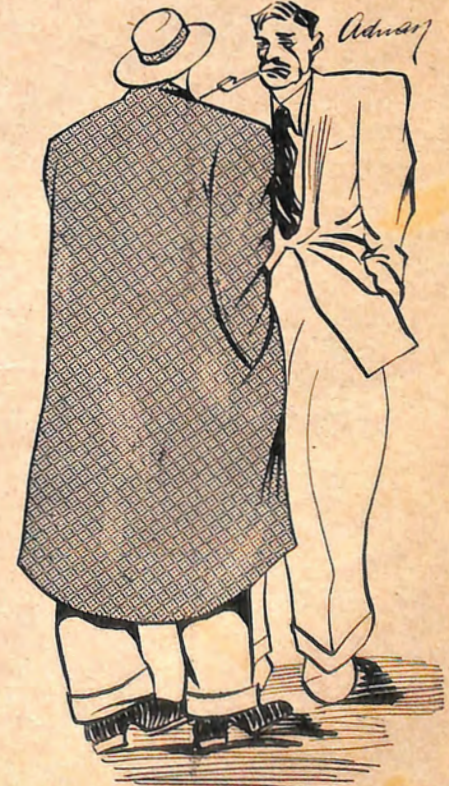
— Ne yazmamış ki?.. Basıyor ka-layı: Aptal, sersem, cahil, mürteci, mürtekip, hain... Daha bir alay heze-yan!...

— Altında imzası yok mu?...

— Yok ya.. Acaba kim yazdı?

— Her halde seni iyi tanıyan birisi olacak!...

Çimdik

— Seni vücutça iyi gördüm, sayfi-yede mi idin?..

— Hayır, karım sayfiyede idi!..

— Şöyle yürüyelim!
Dedi ve yürüdüler..

Gece Süheylâ yemekte kocasına soruyordu:

— Bu akşam yanındaki kadın kimdi?
— Hangi kadın?
— Modadan yan yana geçtiğiniz kadın!

dit muhabbetile seviyor mu, sevmiyor mu, beni hâlâ başka kadınlardan kıskanıyor mu, kıskanmıyor mu? diye yaptım!

Süheylâ, Hulûsinin bu beceriksiz yalanına sureta kanar gibi göründü ve mesele sözde ört bas edildi!..

Bir gece, mutadî hilâfına klüpten erken dönen Hulûsi, evin kapısından içeri girer girmez şaşaladı. Çünkü yukarıdan yabancı bir erkek sesi geliyor ve karısının fıkır fıkır gülererek söylediği çapkın, manidar sözleri işitiliyordu. Ayaklarının ucuna basarak usulca çıktı, oda kapısına geldi, gözlerini anahtar deliğine uydurdu. Bir dakika kadar içerisini gözetledi ve daha fazla tahammül edemiyerek kapıya bir tekme indirip top gibi odanın ortasında gürledi:

— Bu ne rezalet Süheylâ?

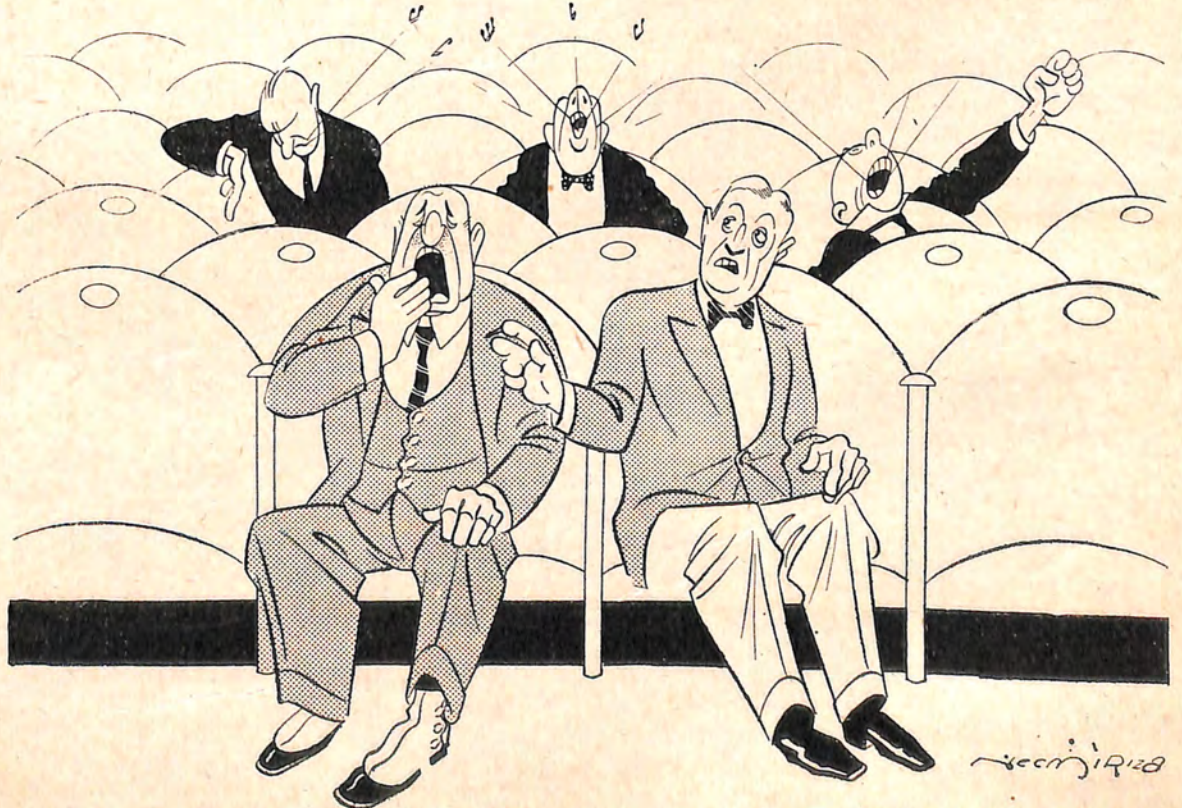
Süheylâ, hiç istifini bozmadan cevap verdi:

— Şu gördüğün erkek sırf seni tecrübe içindir.. Bakalım, Hulûsi beni hâlâ eski şedit muhabbetile seviyor mu, sevmiyor mu? Beni hâlâ başka erkeklerden kıskanıyor mu, kıskanmıyor mu? diye yaptım!..

Çulluk

Hulûsi, bütün çapkınlıklara töbe etmiş, ölünceye kadar hiç bir kadına karşı yan bakmıyacağına dair karısı Süheylâya katî söz vermişti. Ve hakikaten bir senedenberi her akşam muntazaman evine geliyor, ceplerinde aşk mektupları filân bulunmuyordu. Süheylâ, kocasının bu halinden çok memnundu, kendini dünyanın en mesut kadını addediyordu. Fakat geçen eylül sonralına doğru Hulûsi bir akşam Modadan Mühürdara yalnız başına geçerken karşısına eski göz aşinalarından biri çıktı ve zihnini altüst etti. Vakıa o, önce konuşmamak, hiç aldırmadan geçmek istedi, istedi ama, kadın süzülerek Hulûsiye sokuldu, bütün talâkat ve zarafeti lisaniyesini sarfederek ona bir takım tatlı ve iğneli sistemlere, insanın içini gıcıklayan serzenişlere başladı.

Hulûsi bunları hem dinliyor, hem de birdenbire karısı çıkıp da kendisini yabancı birle görürse diye çekiniyordu. Nihayet istemiyerek:

— Bu komedinin muharriri ilk temsil gecesini öldü!..
— Polis katili yakaladı mı bari?..

Nihat Rüştü, geçen sene Hukuk Fakültesinden diplomasını almıştı. Aradan bir yıl geçtikten sonra evlendi. Karısı gençti, güzeldi ve bilhassa zengindi. Bu izdivaç onu bütün hulyalarına kavuşturmuştu. Şimdi Galatada, Köprülülü handa üç odalı, mükellef bir yazıhanesi vardı. Mavun bir masa, Amerikan bir kütüphane, nefti, maroken koltuklar, koyu yeşil muşamba üstüne serilmiş acem halıları, antika bir asma saat, bürosunun sağında: biri hanın kahvecisine, biri daha mevcut olmıyan kâtibine, biri de uşağına giden üç düğmeli bir zil tablosu.. Solda, henüz şirketin şebekesine bağlanmamış nikelden bir telefon makinesi... velhasıl daha bir çok tablolar, biblolar büyük bir zevk ve mebzuliyetle odayı süslüyordu.

Nihat, bu daireyi açalı henüz bir hafta olmuştu. Her gün, sabahları erkenden geliyor, koltuğa gömülüp sigarasını yakarak kendi kendine hulyalara dalıyordu!

Ah ne olur, şu telefonum da artık bağlansa, hiç şüphe yok hemen müşteriler müracaat etmeğe başlar... Eminim ki altı ay zarfında bütün mahkemeler içinde parmakla gösterilecek kadar nam alırım!..

* * *

Nihat Rüştü, dün yine hulyalara dalmış böyle düşünürken uşağı içeri girdi:

— Biri geldi, zatiâlinizi görmek istiyor!

Genç hukukçu, tatlı bir sevinç içinde renkten renge girdi. Demek bir hafta devam eden talihsizlik artık nihayete eriyor, müşteriler gelmeye başlıyordu... Bir lâhza düşündü, sonra mağrur bir eda ile:

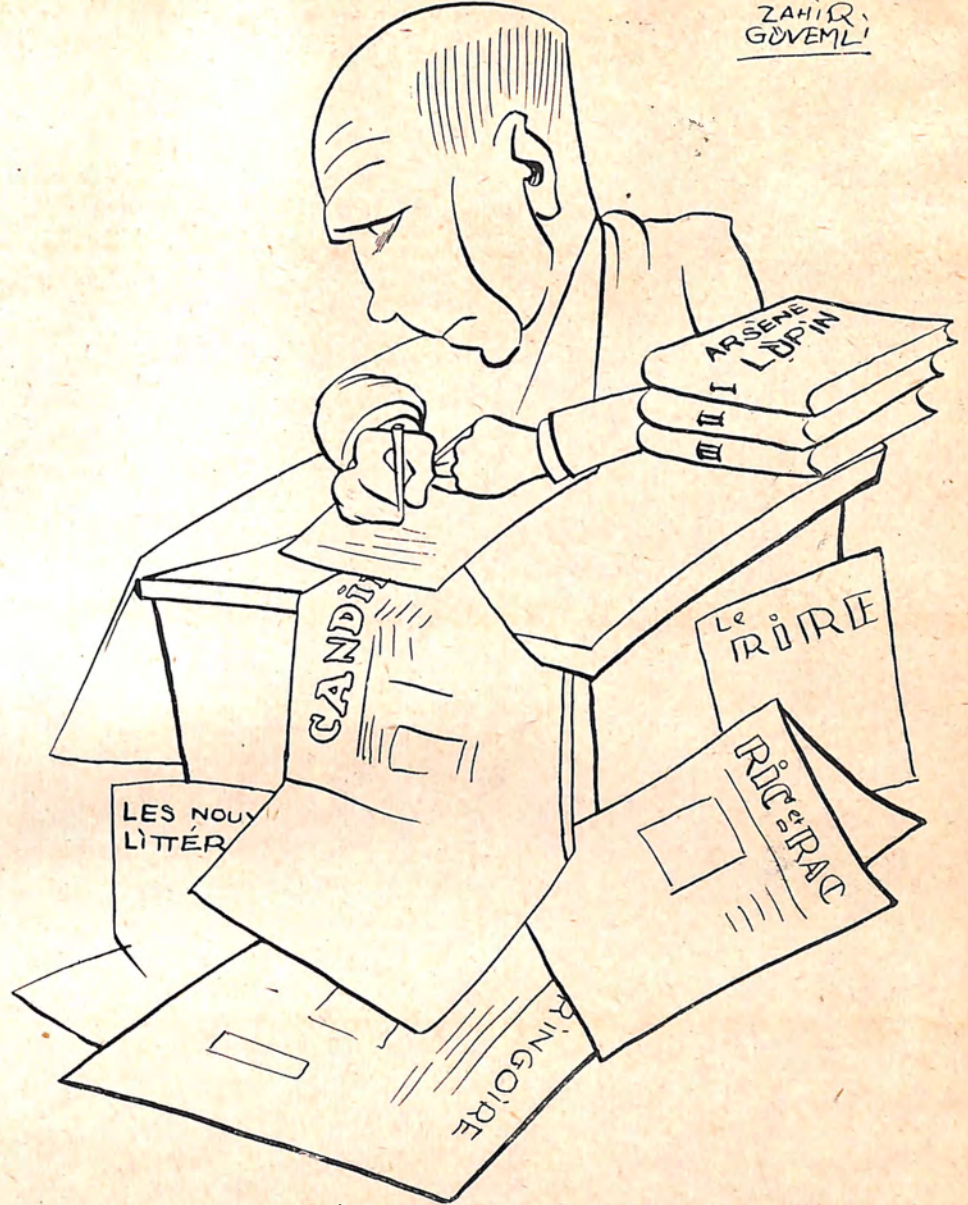
— Pek âlâ, dedi, biraz beklesinler!.

* * *

Nihat Rüştü, odasında yalnız kalınca, hemen aynanın karşısına koştı, saçlarını taradı, elbisesini süpürdü, ciddi ve mutaazzım bir tavır alarak masasının başına geçip oturdu. Zili çaldı ve kapıdan görünen hizmetçisine:

— Haber ver, buyursunlar!.

Dedi. Sonra, henüz işlemiyen telefonunu eline aldı ve meçhul bir muha-

Selâmi İzzet'e göre : **Hakikî san'atkâr!..**

tap ile asabî asabî konuşmağa başladı:

— Katî söylüyorum, olamaz.. Bu davayı yirmi beş bin liradan az bir ücretle kabul etmemin imkânı yoktur. Hem emin olunuz, bu da ancak hatır için: Baba dostudur, diye... Nafile ısrar buyurmayınız. boşuna vaktimizi kaybetmiş oluyoruz!..

Nihat bu son kelimeler üzerine telefonu kapadı, masasının üstündeki mahalli mahsusuna koydu ve aynı zamanda başını büyük bir nezaketle misafirin bulunduğu tarafa çevirerek sordu:

— Emriniz bayım?

Gelen zat, dudaklarında titriyen tebessümü zapta çalışarak cevap verdi:

— Telefonunuzu bağlamağa geldim!..

Kuş

ALÂMETİ FARİKA

Salamon, Paristen yeni gelen kardeşi Behar evine götürdü. Bir ev ki, kokudan, pislikten oturabilene aşk olsun...

Behar bir sandalyaya şöyle ilişti. Salamon içeriki odaya girdi ve oğlu Muiz ile İzakı ellerinden tutup getirdi:

— İşte, dedi, benin oğlusu Muiz.. Benin oğlusu İzak.. Bunlar ikiz doğdular...

Behar, çocukların kirli, sümüklü yüzlerine tiksinererek baktı:

— İyi ama kardeşim, dedi bu çocukların yüzleri pislikten yorunmıyor. Hanyisi İzak, hanyisi Muiz, nasıl anlıyorsun?

Salamon güldü:

— Çok kolay be.. Seslerinden!..

RÜYADA BİLE

Zevce — Yahu.. Seni rüyamda hizmetçi kızı öperken gördüm!..

Zevce — Vallahi yalan... Eğer görmüş olsan, dayaktan pastırmamı çıkarırdın.. Sen rüya filân dinler misin?...

GALAT KÜYET

Külhanilerden biri kafayı tütsüleyip yıkıla yıkıla geçerken birine çarpar.

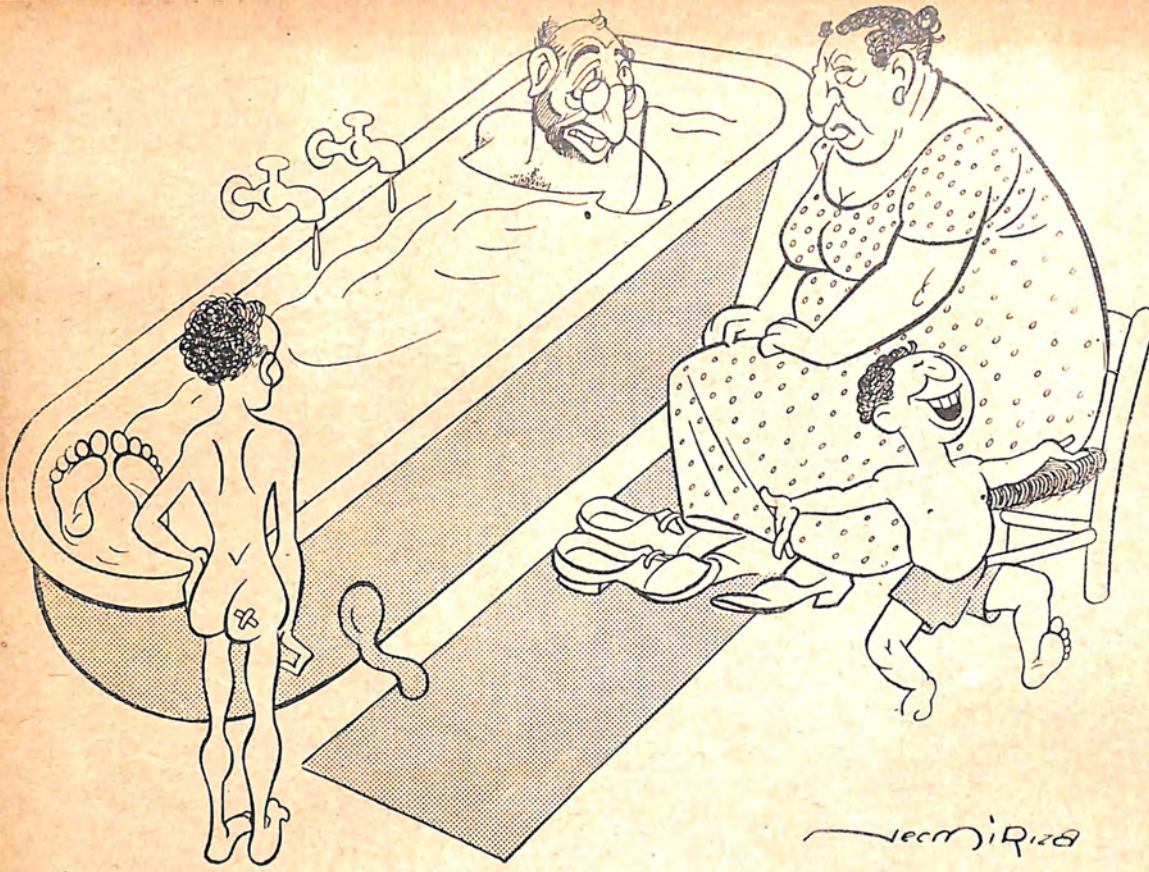
Adam, bu muameleye kızarak hiddetle:

— Görmüyor musun herif?

— Görmüyor musun, ne demek?. Bilâkis iki görüyorum.

— E.. O halde niçin herkese çarpıyorsun?

— Seni de iki gördüm de ikizin arasından geçmek istedim.

Salamon — Önce ben yıkanırım, sonra İzak yirer, sonra Mişon yıkanır, en sonra da sen yirer doktorun söylediği çamur banyosunu yaparsın!..

Matmazel Sürpik mutaassıp bir ailenin kızıdır. Küçük yaştanberi terbiye dersleri ve dinî akidelerle yağrulan ruhu onu çekingen ve mahcup bir kız yapmıştı.

Büyüdükçe bir çiçek gibi açılıp serpiyen Sürpik, kendinde bir boşluk, bir yalnızlık hissetmeye başladı.

Buna mukabil vücu-

dü gittikçe olgunlaşıyor, herkesin dikkat nazarlarını üzerinde topluyordu.

Sürpik düşündü taşındı, nihayet bir papaza gidip meseleyi anlatmaya karar verdi:

— Muhterem pederim, benim bir sevgilim varsa günahtır?

— Yok canım, neye günah olurmuş? Sevişmek tabii bir kanundur!

— İyi ama, sevgilim bazı bazı dizlerimi oksoorsa günah değildir?..

— Çorap bağlarını geçmemek şartı o da günah değildir!

Sürpik memnun ve müsterih çıktı.

Haftalardanberi Sürpiği takip eden Nubar nihayet ona bir gün sinemada yalnız başına rastgelebildi. Derhal koştu, yanına oturdu ve ilâmı aşk etti.

Sinemanın kurşun gibi ağır havası zaten kızcağızın sinirlerini germiş, kalbini gevşetmişti. Farkında olmadan el-

lerini Nubarın ellerine, başını da Nubarın omuzuna bıraktı.

Artık Nubarla sık sık buluşuyorlar, ve تنها yerlerde geziyorlardı; geziyorlardı ama, dinî esaslara sığmıyan bu hareketler Sürpiğe vicdan azabı veriyor ve ekseri geceler uykusunu kaçıyordu.

Bay papas bir gün Sürpiğin babasına rastgelmışti. Hoş beşten sonra:

— Matmazel Sürpik nasıldır, iyidir? Diye sordu. Babaşı:

— Sürpik iyidir ve lâkin son zamanlarda ona bir hal anız oldu! dedi.

— Nedir ki?..

— Ne bileyim ben, çorap bağlarını tak boğazına bağloor!..

Adnan Tahir

Salamonun karısı Raşel, iki buçuk kiloluk bir koyun butunu kediye kap-
tırdığından intihara karar vermişti.

Ezeldenberidir patırtıdan hoşlanma-
dığı için tabancaya yanaşmadı. Zehir
almak için ise eczacıya peşin para ver-
mek lâzımdı. Ondan da vaz geçti.

Nihayet düşündü, taşındı. En ucuz
ve kolay, hava gazını buldu. Zaten
Kadıköyünde oturduğu için evinde ha-
va gazı vardı.

Bir gün kocası evde yokken, pence-
re ve kapıları sıkı sıkı kapadı, gazın
musluğunu açtı ve biraz sonra zahmet-
sizce ecdadına kavuştu.

Akşam üstü, evine dönen Salamon
kansının kaskatı kesilmiş cesedi karşı-
sında yolunup haykırmağa başladı.
Onun çığlığını işiten bütün komşular
başına üşüşmüştü. İçlerinden bir ta-
nesi teselli vermeğe kalkıştı.

— Etme, Salamon! Ne dövünüp du-
ruyorsun? dedi. Kahrın öldü ise ba-
şın sağ olsun!

Salamon kafasını salıyarak cevap
verdi:

— Karim ülmüş bişiy değil! Bu ay
yelecek olan hava gazı faturasını dü-
şünüyorum!..

HAYIR

Bir gün şair Salih Zekiye bir hamal
yaklaştı, elindeki paketi gösterdi:

— Kuzum bayım, şu adresi oku. Ne-
reye götüreceğim ki?

Salih Zeki, adresi, içinden okudu
ve cebinden küçük defterini çıkararak
bir kâğıt yırttı, adresi o güzel hattı
destile yazdı, hamala verdi:

— Al bu adresi, daha okunaklıdır,
hem de unutmazsın!

HERŞEY

İkinci sayısı

Birinci sayısından kat kat

Güzel çıkıyor!

Kumar: Kumar müptelâsı bü-
yük adamlar — Kuyumcular
çarşısında: En pahalı elmas, en
büyük hırsızlık! — Bir bacağın
değeri: Tramvay kurbanları!

Marlen Ditrih ile neler konuştum!

Yazan:

Semiha Hikmet Feridun

Petrol: Mithat Cemal — Öldüğüm

gün: Orhan Seyfi Orhon

Moda, yün işleri

Spor : Eşref Şefik

GEVEZELİK

Sedat, sokakta rastgeldiği birinin
hararetle elini sıkar ve gayet nazikâne
iltifatlardan sonra ayrılır. Yanındaki
arkadaşı sorar:

— Demin konuştuğun zat, Bayan
Şadanın zevci değil mi?

— Evet.

— Peki ama, her zaman onun için
tırışçı, geveze, meclisine tahammül
olunmaz dersin.

— Nasıl söylemiyeyim?... Ben ne
yapacak olsam, hemen evde kansına
söylüyor...

BACAK

Mıgırın bacağı kangren olmuştu.
Doktorlar çaresiz kesmeğe mecbur ol-
dular...

Sürpik, kesik bacağı bir çocuk ölüsü
gibi kucagina almış, iki gözü iki çeşme,
hıçkır hıçkır gidiyordu.

Mıgır, gözünü aralayıp sordu:

— Sürpik, yavrus... O bacağı nereye
götüroorsun?..

— Efkâr etme cigerim, efkâr etme...
Atacak değilim. Hani bir topal dilenci
var idiye ona vereceğim... Fukara a-
damdır, sevinisin!

ŞEFKAT

(Mükellef bir otomobil, süratle gidi-
yor. Zevc ile zevce iyice yaslanmışlar.)

Zevc — Rahat mısın cicim?.

Zevce — Çok!..

Zevc — Yastıklar nasıl, katı değil
ya?..

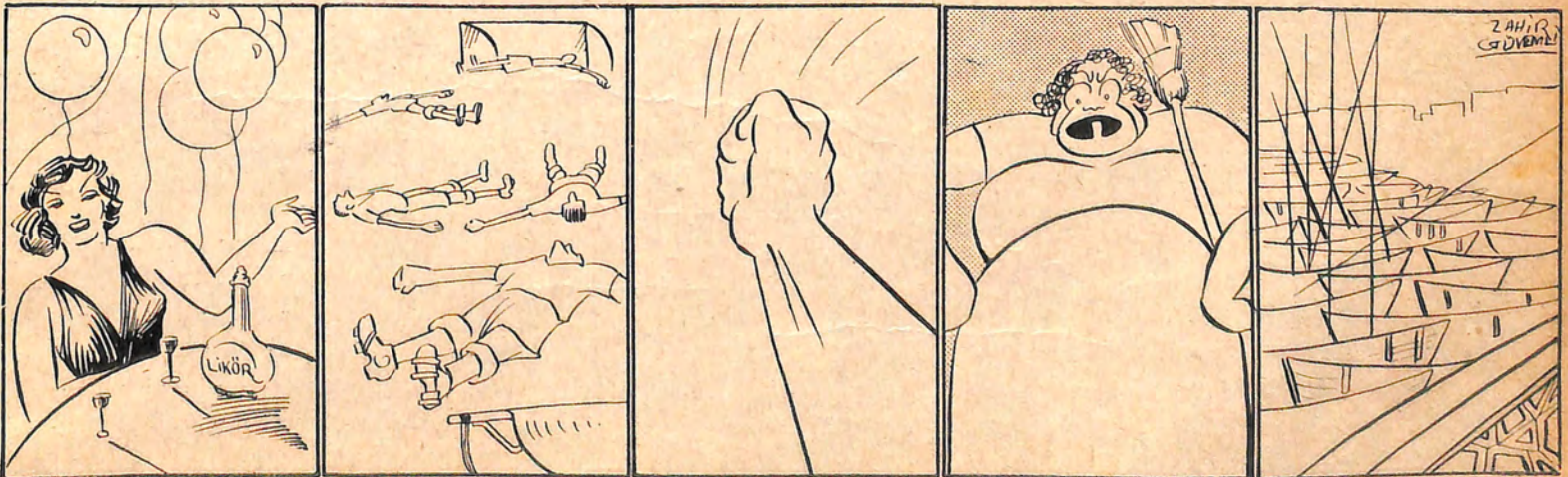
— Zevce — Hayır şekerim!...

Zevc — Rüzgâr geliyor mu?..

Zevce — Yok.. Çok iyiyim!.

Zevc — O halde yerlerimizi de-
ğiş-tirelim kancığım!...

Lûgatnamei Zahir Çelebi

Hafif şeyler

Haftaym

Hâkimi mutlak

Hak..

Haliç ovası

Tefrika No. 15

MAHMUD YESARİ

Remidenin gözünün önünde tuhaf tuhaf sahneler canlanıyordu: Bir kadın, Veysin ceplerini karıştırıyor... Veysi, sarhoş olmuş, bir divanda sızmış yatıyor, yanbaşıda bir kadın, onun saçlarını okşuyor...

Bu kadın... Bu kadının yüzü? Remide, yalnız, bunu göremiyor.

Sarı m, beyaz m, esmer mi? Çok mu güzel? çok mu genç?

Remide, telefonda duyduğu sesi, tekrar duymak ister gibi kulak kabartarak etrafı dinliyor. Duyduğu ses, genç kız sesine benzer. Fakat, sestən yaş ve güzellik belli olmaz ki... Sesi genç, ne yaşlılar tanıyor!

Bu kadın, Remideden güzel mi? Remideden genç mi?

Veysi, bu kadını seviyor mu?

Remide, birdenbire ayağa kalktı, kendi kendine:

— Hayır! sevmiyor, dedi. sevmiş olsa atlatmazdı.

Biraz önce, yüzünü görmeği merak ettiği kadının atlatılmış olmasına kahkaha ile güldü, içi ferahlamıştı.

Fakat neşesi çok sürmedi. Kahkaha ile gülüşüne şaştı. Niçin gülüyordu? Kocasını, o kadını atlatmıştı. Peki, iki gecedir, nerede idi?

Remide, başka kadınların hayallerini görür gibi oldu. Bu, genç kadını çıldırttı. Kocasını, onu, bir değil, bir çok kadınlarla aldatıyordu. Neden? Karısı genç, güzel değil miydi? Yaşlı bir erkeğin, genç ve güzel karısını aldatması, göz yumulur bir hareket değil, ağır bir hakaretti.

Remide, bu hakareti affetmiyecekti. Yerinden fırladı, yukarı çıktı; giyinmeye başladı. O, ne kadar ince düşünüyordu; buna karşılık, kocası, neler yapıyordu.

Artık kararını vermişti. O da, ince düşünmiyecekti.

Giyinince aşağı indi, otomobili garajdan çıkarttı;

bahçivana da:

— İskeleğe git, bizim kayığı hazırlat, dedi.

Remide, otomobille biraz dolaşırsa, kafasının karışıklığı geçeceğini umuyordu. Kadıköye doğru hızla yol almağa başladı.

Rüzgâr, alnının sıcaklığını serin serin okşadıkça Remidenin sinirleri düzeliyordu:

— Neye bu kadar müteessir oldum!.. Bunu şimdiye kadar anlamaklığım lâzımgelirdi. Yazın, her yerde işler durgundur. Veysin pazarları da çalışması, hep dalavere... Benim sersemliğimle alay ediyor. Yüzü-

me gülüyor. Hayır! kendimle alay ettirmeyeceğim; yüzüme güldürmeyeceğim. Gencim, güzelim. Benim de yaşamak hakkım!

Fakat arada bir, telefon eden kadını düşünüyordu:

— Nasıl bir kadın acaba? Yırtık, aşifte kadınlardan biri olacak...

Bu kadın, elbette Veysiye görecek ve görünce de köşke telefon ettiğini söyleyecekti. Telefonda cevap veren kadının hizmetçi olduğunu sanmıştı. Veysi bunu duyunca, hizmetçiye soracak ve o zaman telefonu açanın Remide olduğunu anlıyacaktı. Remide, bunu istemiyordu; hizmetçinin kulağını bukecek; Veysi, hakikati öğrenemeyecekti.

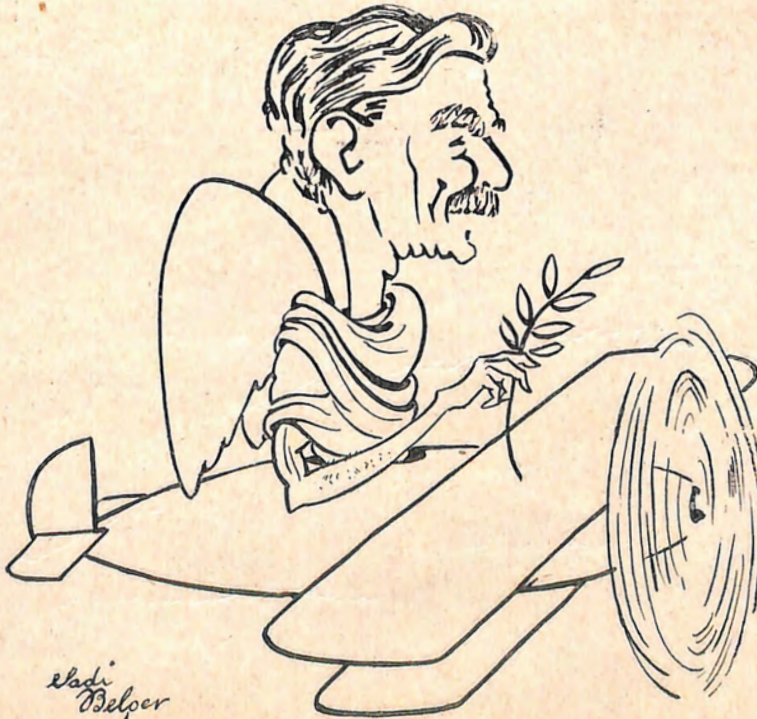
Remide, Kadıköyde fazla dolaşmadı, döndü; Bostancıya kadar sarktı.

Beş dakikada bir saatine bakıyor, vaktin geçmediğine sinirleniyordu. Plâjda Cin'i bulacağını umsa, hemen gidecek, birlikte sandala binecekti.

Vakit geçmesi için Yakaçığa kadar uzanmağı düşündü, sonra, yolun bozukluğu hatırlına geldi, vaz geçti:

— Lâstik patlar, motor sakatlanırsa, ne yaparım?

Bu, yakın bir tehlike imiş gibi korktu, hemen otomobili çevirdi, köşke döndü. Sinirlerinin yatışması için bir soğuk duş yaptı, bir müddet uzandı. (Arkası var)

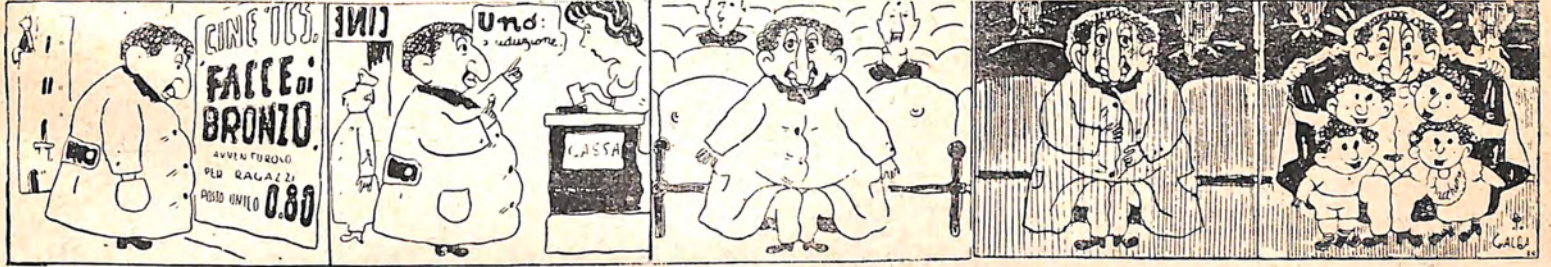

Yeni sulh perisi!..

Zevk sahibi bir şimşek

[İtalyan karikatürü]

Salamon sinemada

[İtalyan karikatürü]

— Nasıl, radyondan memnun musun?..

— Fena değil ama, ışığı gazete okumağa kâfi gelmiyor!..

[İtalyan karikatürü]

— Yeni hizmetçiyi neye kovuyorsun?.. Daha bir tabak bile kırmadı!..

— Onun için kovuyorum ya, kırsa aylığından tabak başına ikişer lira keserdim...

[Fransız karikatürü]

— Ne talihsizlik, kocam sanmıştım...

[İtalyan karikatürü]

SAMSUN Okuyucularımıza

İlk, Ortaokul, Lise kitapları Samsunda Kültür Bakanlığının resmî satıcısı olan HALK kitaphanesine gelmiştir. Çocuklarınızın kitap, kırtasiye ihtiyaçlarını en ucuz fiyatla buradan tedarik edebilirsiniz.

SÜMER BANK

Yerli Mallar Pazarı

SAĞLAM

UCUZ

GÜZEL

İstanbul, Bahçekapı - Beyoğlu, İstiklâl caddesi

VIROZA

HER TÜRLÜ YANIKLAR
KAN ÇİBANLARI MEME İLTİHABI

SILKO

ROMATİZMA
LUMBAGO SİYATİK

NEOKALMİNA

BAS DIŞ AĞRILARI
NEVRALJİ

Sabah, öğle ve akşam her yemekten sonra dişlerinizi

RADYOLİN

Diş Macunu ile Fırçalamalısınız

Çünkü

Bir defa fırçalamakla dişler temizlenmiş olmaz, ağız guddelerinin ve dahili uzuvların mütemadi ifrazatı, dışardan mütemadiyen alınan ecnebi maddeler, mikroplar, yemek, içki, sigara ve saire diş etlerine bin bir mikrop aşılabilir, anızalar husule getirir. Bunlar birike birike nihayet dişlerde çürüme, etlerde iltihaplar başlar. Artık felâketi önlemek ve durdurmak güçtür.

Vaktinde ihtiyatı elden bırakmıyarak dişlerinizi sabah, öğle ve akşam her yemekten sonra Radyolinle fırçalayınız.

REKTA

BASUR MEMELERİ
VE HER TÜRLÜ İLTİHABLAR

NERVIN

UYKUSUZLUK
SİNİR AĞRILARI BAYGINLIK

Buruşmuş ve ihtiyarlamış Bir cildi gençleştirmiştir.

Bir doktorun
şayanı hayret
bir keşfi

Viyananın tıbbi mecmuaları, bütün dünyayı hayrette bırakan fennin, en son muzafferiyetini ilân ediyorlar. Buruşuklukların yalnız sebebi teşekkülünü değil, onların izale çaresini de bulmuşlardır. Anneler, hattâ büyükanneler, gençliklerindeki taze ve açık tenlerini 50 ve 60 yaşlarındaki kadınlar, gençliklerindeki buruşuksuz ve yumuşak ciltlerini temin edebilirler.

Hastanelerdeki tecrübeler

Buruşukluklarımız, ihtiyarlamağa başladığımızda, meydana çıkar. Cilt zamanla bazı canlandırıcı ve besleyici unsurlarını kaybeder. Bu unsurlar, şimdi büyük bir itina ile seçilmiş genç hayvanlardan istihsal olunabilmektedir. Cilt, bu cevherle beslenildiği takdirde yeniden tazeler ve gençleşir. İşte Viyana Üniversitesinde Prof. Dr. Stejskal idaresinde yapılan tecrübelerde elde edilen şayanı hayret semereler budur. Doktorun bu şayanı hayret keşfinin münhasıran istimali hakkı, fevkalâde mali fedakârlıklarla Tokalon Müessesesi tarafından temin edilmiştir.

Biocel tabir edilen bu canlı cilt hüceyratı hülâsası ancak pembe rengindeki Tokalon kremi terkiibinde bulunur. Hastanelerde yapılan tecrübeler neticesinde 60 ve 70 yaşlarındaki kadınların buruşuklukları altı hafta zarfında zail olduğu görülmüştür.

Muvaffakiyet garantilidir.

Her gece, yatmazdan evvel pembe rengindeki Tokalon kremi kullanınız. Siz uyurken cildinizi besler ve gençleştirir. Birkaç hafta zarfında buruşukluklar zail olur ve daha genç görünürsünüz. Gündüz için yağsız beyaz rengindeki Tokalon kremi kullanınız. Siyah noktaları eritir, açık mesameleri kapatır. En sert ve en esmer bir cildi yumuşatıp beyazlatır.

Ademi iktidara

ve

Belgevşekliğine

karşı

HORMOBİN

tabletleri

Her eczanede arayınız.

Posta kutusu (1255 Hormobin)

Galata, İstanbul

Güzel ve beyaz dişlerle süslü

Bir tebessüm aşkın başlangıcı olur

Dişlerinizin parlaklığını muhafaza ederek tebessümünüzün tazeliğini vikaye ediniz. Bunun için de gayet antiseptik ve güzel kokulu meşhur DENTOL diş suyu ve macunu kullanınız. Pasteur'ün tettebbuatı esasına tevfiқан istihzar edilen DENTOL diş suyu ve macunu

diş etlerini kuvvetlendirir, ağızda güzel bir koku bırakır ve dişlerin beyazlığını muhafaza eder. DENTOL bütün eczanelerde başlıca parfümörilerde satılır.

Dentol

Her yerde DENTOL isteyiniz. Eczahanelerde
Parfümörilerde satılır.

VENİ GELEN
1939
MARKONİ
RADYOLARINI
GÖRDÜNÜZMÜ

VERESİYE
SATIŞ

SAHİBİNİN SESİ
VE AÇENTALARINDA

302 İSTİKLAL CAD.
BEYOĞLU